

Sygn. akt VIII Ka 929/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Białymstoku VIII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Marek Wasiluk

Sędziowie: SO Krzysztof Kamiński – spr.

SO Wiesław Oksiuta

Protokolant: Agnieszka Malewska

przy udziale prokuratora Marka Moskala, po rozpoznaniu w dniu 04.03.2014 r. sprawy skazanego D. O.z art. 85 k.k. na skutek apelacji obrońcy skazanego od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim Zamiejscowy VIII Wydział Karny w Siemiatyczach z dnia 6 września 2013 r. (sygn. akt VIII K 169/13):

I. Zaskarżony wyrok uchyla i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Bielsku Podlaskim do ponownego rozpoznania.

II. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. Ł. S. kwotę 147,60-zł. (sto czterdzieści siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) tytułem kosztów obrony z urzędu za postępowanie odwoławcze, w tym 27,60-zł. (dwadzieścia siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) tytułem podatku VAT.

UZASADNIENIE

D. O. został skazany prawomocnymi wyrokami :

1. Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim VIII Zamiejscowego Wydziału Grodzkiego z siedzibą w Siemiatyczach z dnia 22 kwietnia 2009 roku w sprawie o sygn. akt VIII K 444/08, za czyn z art. 278§1 k.k. popełniony w dniu 31 sierpnia 2008 roku, na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby wynoszący 5 lat. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim VIII Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w Siemiatyczach z dnia 29 maja 2012 roku zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności.

2. Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim II Wydziału Karnego z dnia 29 maja 2009 roku w sprawie o sygn. akt II K 81/09, za czyn z art. 281 k.k., popełniony w dniu 9 marca 2009 roku, na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby wynoszący 3 lata. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim II Wydziału Karnego z dnia 30 marca 2012 roku zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności.

3. Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim VIII Zamiejscowego Wydziału Grodzkiego z siedzibą w Siemiatyczach z dnia 4 sierpnia 2009 roku w sprawie o sygn. akt VIII K 12/09, za czyn z art. 279§k.k. popełniony od dnia 24 do dnia 29 listopada 2008 roku oraz za czyn z art. 278§1 k.k. popełniony od dnia 24 do dnia 29 listopada 2008 roku, na karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

4. Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim II Wydziału Karnego z dnia 16 września 2009 roku w sprawie o sygn. akt II K 136/09, za czyn z art. 158§1 w zb. z art. 216§1 k.k. w zw. z art. 57a§1 k.k., popełniony w dniu 21 grudnia 2008 roku, na karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na

okres próby wynoszący 4 lata. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim II Wydziału Karnego z dnia 10 maja 2012 roku zarządzono wykonanie warunkowo zawieszonej kary pozbawienia wolności.

5. Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim VIII Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w Siemiatyczach z dnia 30 stycznia 2012 roku w sprawie o sygn. akt VIII K 586/11, za czyn z art. 280§1 k.k. w zb. z art. 157§2 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k., na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności.

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim Zamiejscowy VIII Wydział Karny z siedzibą w Siemiatyczach wyrokiem z dnia 6 września 2013 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 169/13:

I. Na mocy art. 85 k.k., art. 86§1 k.k. połączył skazanemu D. O. kary pozbawienia wolności orzeczone w wyrokach Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim II Wydziału Karnego, Zamiejscowego VIII Wydziału Karnego z siedzibą w Siemiatyczach, Zamiejscowego VIII Wydziału Grodzkiego z siedzibą w Siemiatyczach w sprawach o sygnaturach akt: VIII K 444/08, II K 81/09, VIII K 12/09, II K 136/09 i orzekł wobec skazanego D. O. karę łączną 3 (trzech) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Na poczet orzeczonych kar łącznych pozbawienia wolności zaliczył skazanemu okresy odbytych kar w sprawach podlegających łączeniu.

III. W pozostałym zakresie wyroki podlegające łączeniu pozostawił do odrębnego wykonania.

IV. Na podstawie art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego co do wyroku wydanego w sprawie sygn. akt VIII K 586/11.

V. Zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Adwokata Ł. S. kwotę 147,60 (sto czterdzieści siedem złotych sześćdziesiąt groszy) złotych w tym kwota VAT 27,60 (dwadzieścia siedem złotych sześćdziesiąt groszy) złotych tytułem zwrotu kosztów obrony sprawowanej z urzędu.

VI. Zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów sądowych.

Powyższy wyrok na podstawie art. 425§1 – 3 k.p.k. i art. 444§1 k.p.k. zaskarżył w części, w zakresie rozstrzygnięć zawartych w pkt I dotyczących orzeczenia o wymiarze kary łącznej na korzyść oskarżonego jego obrońca i w oparciu o przepis art. 438 pkt 4 k.p.k. wyrokowi zarzucił rażącą niewspółmierność orzeczonej kary łącznej, której wysokość jest nieadekwatna do istniejącego związku podmiotowego i przedmiotowego pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono kary jednostkowe oraz nie uwzględnił w należyтым stopniu okoliczności, które zaistniały już po wydaniu wyroków, odnośnie postawy skazanego D. O., przemawiających za korzystniejszym dla niego ukształtowaniem kar łącznych.

Mając na uwadze powyższe wniósł o:

- zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie skazanemu D. O. kary łącznej 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, ewentualnie o:

- uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Bielsku Podlaskim.

Postanowieniem z dnia 09 listopada 2013 roku Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim Zamiejscowy VIII Wydział Karny w Siemiatyczach w sprawie o sygn. akt VIII Ko 1643/13 (sygn. akt VIII K 444/08), na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 27 września 2013 roku o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw zamienił karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności orzeczoną wobec D. O. na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim z dnia 22 kwietnia 2009 r. na karę 30 (trzydziestu) dni aresztu. Postanowienie uprawomocniło się w dniu 22 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powodem uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji jest modyfikacja jednego ze skazań jednostkowych, która nastąpiła po dacie wydania wyroku łącznego i sprawiła, że konfiguracja objętych nim skazań jednostkowych, a tym samym i kar podlegających łączeniu – w obecnym układzie procesowym – straciła na aktualności.

Zgodnie z dyspozycją art. 85 k.k., jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa.

Niewątpliwym jest, że wskazany przepis, jak i następne określające przesłanki orzeczenia kary łącznej nie przewidują możliwości łączenia kary pozbawienia wolności orzeczonej za przestępstwo z karą aresztu orzeczoną za wykroczenie (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 kwietnia 1999 roku w sprawie o sygn. akt V KKN 13/99, Prokuratura i Prawo 1999/9/20, a także wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 czerwca 2007 roku w sprawie o sygn. akt II KK 115/07, OSNwSK 2007/1/1425).

Analiza czterech wyroków jednostkowych objętych przez Sąd Rejonowy przedmiotowym wyrokiem łącznym z dnia 6 września 2013 roku, co do których w dacie jego wydania zachodziły przesłanki z art. 85 k.k. wskazuje, że w jednym z nich przestępstwo, za które skazany został D. O. w obecnym stanie prawnym stanowi wykroczenie. Przesądziła o tym treść ustawy z dnia 27 września 2013 roku o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.2013.1247), która w tym zakresie weszła w życie w dniu 09 listopada 2013 roku. Na mocy art. 2 ust. 4 zmieniono treść art. 119§1 k.w. Zgodnie z jego brzmieniem obecnie wykroczeniem jest czyn polegający na kradzieży lub przywłaszczeniu cudzej rzeczy ruchomej jeżeli jej wartość nie przekracza ¼ minimalnego wynagrodzenia. Minimalnym wynagrodzeniem (zgodnie z art. 47§9 k.w. dodanym przez art. 2 ust. 2 w/w ustawy) jest zaś wynagrodzenie za pracę ustalane na podstawie ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. Nr 200, poz. 1679, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 157, poz. 1314). Obecnie wynosi ono 1.680 złotych.

Mając na uwadze fakt, że w sprawie o sygn. akt VIII K 444/08 wartość mienia będącego przedmiotem zaboru, którego dokonał D. O. nie przekraczała ¼ wartości minimalnego wynagrodzenia (wynosiła 311 złotych, k. 48), Sąd I instancji – kierując się także treścią art. 50 ust. 1 w/w ustawy nowelizującej – w dniu 9 listopada 2013 r. (sygn. akt VIII Ko 1643/13) wydał postanowienie, mocą którego zamienił orzeczoną w nim prawomocnie karę 2 lat pozbawienia wolności na karę 30 dni aresztu (k. 371 akt sprawy VIII K 444/08)..

W tej sytuacji, po dacie wydania zaskarżonego wyroku łącznego przez Sąd I instancji, połączenie kary aresztu orzeczonej w w/w sprawie (o sygn. akt VIII K 444/08) z karami pozbawienia wolności orzeczonymi w sprawach o sygn. akt II K 81/09, VIII K 12/09, II K 136/09 stało się niemożliwie.

Warunki do wydania wyroku łącznego zachodzą obecnie jedynie w zakresie skazań jednostkowych w sprawach o sygn. akt II K 81/09, VIII K 12/09, II K 136/09. Z uwagi na konieczność ukształtowania „nowej” kary łącznej (w „nowych” granicach) zaskarżony wyrok należało uchylić i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu. Wydanie w tym odmiennym układzie procesowym przez Sąd Odwoławczy orzeczenia reformatoryjnego byłoby bowiem sprzeczne z dwuinstancyjnym modelem postępowania.

Dodać trzeba, że ze względu na przyczyny, które legły u podstaw wydania orzeczenia na tym etapie postępowania rozpoznanie zarzutu rażącej niewspółmierności kary podniesionego w apelacji jest przedwczesne.

O kosztach obrony z urzędu za postępowanie odwoławcze orzeczono na podstawie §14 ust. 5 w zw. z §2 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. 2013 r., Nr 461 t.j.).